

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 1To/84/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4422010324
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Kišacová, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2023:4422010324.5

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Kišacovej, PhD. a členov senátu JUDr. Stanislava Libanta a JUDr. Štefana Hrvolu, v trestnej veci proti obžalovanému T. J. C. a spol. pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák., o odvolaní obžalovaných T. J. C., U. C. a B. P. proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 26.04.2023, sp. zn. 1T/33/2022, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 10.10.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolania obžalovaných T. J. C., narodeného XX.XX.XXXX, U. C., narodeného XX.XX.XXXX a B. P., narodeného XX.XX.XXXX

z a m i e t a ,

pretože zistil, že nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Horeuvedeným rozsudkom súd I. stupňa uznal obžalovaných T. J. C., U. C. a B. P. za vinných zo spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. spáchaného zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák., pričom obžalovaného B. P. aj s poukazom na § 38 ods. 5 Tr. zák., na skutkovom základe, že

dňa 21.12.2021, v čase asi o 20.00 h po predchádzajúcej dohode, vo vestibule železničnej stanice F., pristúpili k poškodenému L. J., narodenému XX.XX.XXXX, bytom N., B. ulica XXX/XX, ktorému ponúkli a následne mu predali presne nezistené množstvo drogy pervitín, ktorú spoločne s poškodeným odišli vyfajčiť mimo priestorov vestibulu železničnej stanice, na odľahlé miesto asi 100 metrov napravo od stanice, kedy obžalovaný T. J. C. po rómsky povedal obžalovaným, že zoberie poškodenému peniaze, a preto mu ponúkol na predaj presne nestotožnený typ mobilného telefónu za cenu 20,00 €, s čím poškodený súhlasil a z pravého vrečka bundy vytiahol svoju pánsku plátennú peňaženku, čiernej farby s tým, že za mobil zaplatí, a keď ju otvoril, obžalovaný B. P. sa ju pokúsil vytrhnúť mu z pravej ruky, čo sa mu nepodarilo, pretože poškodený peňaženku pevne držal v ruke, pričom uvedenej peňaženky sa pri pokuse zmocniť sa peňaženky dotkol aj obžalovaný T. J. C., na to za poškodeným stojaci obžalovaný U. C. ho chytil zozadu ramenom pod bradou a silou ho držal okolo krku a keď sa podarilo obžalovanému B. P. vytrhnúť poškodenému z ruky peňaženku, ktorá spadla na zem, následne obžalovaný B. P. vybral poškodenému z ľavého vrečka kabáta, ktorý mal na sebe, jeho mobilný telefón značky K., model: M. 7, čiernej farby s priesvitným obalom, ktorý si zobral a ponechal, vzápätí obžalovaný T. J. C. mu z pravého vrečka kabáta vybral ďalší mobilný telefón značky P. Y. J ktorý si zobral a ponechal, súčasne obžalovaný B. P. zdvihol zo zeme predmetnú peňaženku, z ktorej vybral finančnú hotovosť vo výške 190,00 € a 10 ks stravných lístkov, v hodnote každý po 3,83 €, ktoré si ponechal a peňaženku zahodil na zem, pričom počas celého konania poškodeného neustále silno držal U. C. rukou pod krkom, potom obžalovaní z miesta odišli a spôsobili poškodenému L. J., narodenému XX.XX.XXXX, bytom N., B. ulica číslo XXX/XX škodu na odcudzených veciach vrátane mobilných telefónov vo výške 328,30 €, pričom zranenie poškodenému nespôsobili.

Za to súd I. stupňa uložil obžalovanému T. J. C. podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák., (za neexistencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák.), s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím zásad podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 56 (päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Komárno sp. zn. 2T/75/2020 z 28.4.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.4.2022 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/258/2021 z 22.10.2021 obžalovanému doručený 22.10.2021, právoplatný dňa 22.10.2021 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému U. C. súd I. stupňa uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 4 Tr. zák. (za neexistencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a za zistenia priťažujúcej okolnosti podľa § 37 písm. m) Tr. zák.), s poukazom na § 42 ods. 1 Tr. zák. s použitím zásad podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 56 (päťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/7/2022 z 2.6.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.10.2022 v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Nitre sp. zn. 1To/80/2022 z 11.10.2022 a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovanému B. P. súd I. stupňa uložil podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 5 Tr. zák. (za neexistencie poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 Tr. zák. a neexistencie priťažujúcej okolnosti podľa § 37 Tr. zák.), trest odňatia slobody vo výmere 66 (šesťdesiatšesť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. obžalovaným T. J. C., U. C., B. P. uložil povinnosť spoločne a nerozdielne nahradiť poškodenému L. J., nar. X.X.XXXX, bytom N., B. ulica XXX/XX škodu vo výške 100 eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. poškodeného L. J., nar. X.X.XXXX, bytom N., B. ulica XXX/XX odkázal so zvyškom nároku na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní, podal odvolanie obžalovaný T. J. C. proti výroku o vine a treste, obžalovaný U. C. proti všetkým výrokom a obžalovaný B. P. proti výrokom o vine, treste a náhrade škody.

Obžalovaný T. J. C. v písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajkyne namietal, že rozhodnutie je založené na dôkazoch, ktoré nie sú dostatočné na to aby ho súd mohol bez akýchkoľvek pochybností uznať vinným. Poukázal na záverečnú reč predošlého obhajcu JUDr. Romana Blažeka, ktorý ho navrhol oslobodiť spod obžaloby. V konaní boli produkované 3 dôkazy - prvý je znalecký posudok Dr. Katona, druhý je posudok RNDr. Lehockého a tretí výpoveď svedka D. C.. Navrhuje na prvý dôkaz neprihliadať, pretože znalec je povolaný vyjadriť sa k črtám osobnosti svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť. Nie k tomu, či výpoveď svedka je vierohodná. Toto prislúcha súdu. K druhému dôkazu uviedol, že sa dotýkal objatím obžalovaného P., teda k fyzickému kontaktu nedošlo len rukami, ale kontaktom celého tela. Nie je teda vylúčená možnosť prenosu viacerých buniek DNA. Na výpoveď svedka D. C. nemožno prihliadať, pretože z nej vyplýva, že na mieste činu neboli 4 osoby ale

5 a nebolo preukázané, aký podiel mala na skutku piata osoba a nie je vylúčené, že tam táto osoba nebola. U. C. uviedol, že na stanici v F. bol D. C., B. P. a D. C.. D. C. uviedol to isté, poškodený uvádzal 4 osoby s tým, že on tam nebol. Doplnil, že skutok nespáchal, bol N., poškodený ho neoznačil pre rekogníciu. Jedine svedok D. C. ho označil ako spolupáchateľa, avšak tohto svedka opoznal poškodený pri rekognícii tak, že tam bol prítomný. Ide tam o pomstu svedka za konflikt kvôli družke D. Y.. Neboli vypočutí svedkovia z N. republiky, ktorých žiadala vypočuť vyšetrovatelka dožiadanimi a to J. Q., T. F., Q. W.. Pokiaľ ide o dôkaz DNA, vo výkone väzby si spomenul, že nechal striekačku so zvyškom drogy a svoju fajku obžalovanému P., ktorý ich mal pri sebe a užíval drogu a aj večer, keď sa stretol s poškodeným na stanici a na tejto boli jeho biologické stopy. Žiadal aplikovať zásadu in dubio pro reo. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a oslobodil ho spod obžaloby.

Obžalovaný U. C. v písomných dôvodoch odvolania, prostredníctvom obhajcu Mgr. Miroslava Šuláka poukázal na rekognície s poškodeným, ktorým mal predchádzať výsluch poškodeného, kde nepopísal žiadne fyzické znaky osôb, ktoré ho mali lúpežne prepadnúť. Podľa § 126 ods. 1 Tr. por. mal poškodený popísať individuálne fyzické znaky podozrivých, až následne sa vykonáva rekognícia podľa fotografií alebo in natura. Pokiaľ nedôjde k popisu osôb zo strany opoznávanjúceho, je zákonná rekognícia neuskutočniteľná. Za nezákonný označil postup súdu, ktorý na hlavnom pojednávaní dotazoval poškodeného, či osoby obžalovaných sú tie, ktoré ho mali prepadnúť. Súd konal aktívny spôsobom, ako keby vykonával druhú fázu vyšetrovania. Pevnosť dôkazov, ktoré boli zákonné, nesvedčia o jeho vine v danej veci. Samotná výpoveď poškodeného je spochybnená inými dôkazmi aj jeho samotnou výpoveďou, ktorá nebola konzistentná, logická, úplná a nemenná. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. c), písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. prikázal súd I. stupňa, aby vec znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný B. P. v písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. Tibora Šuláka uviedol, že poškodený bol v čase spáchania skutku pod vplyvom návykovej látky, čo vyplýva z výpovede svedka Y. L., javil sa mu opitým. Poškodený sa vyjadroval k druhu požitého alkoholu, uvádzal iné druhy aj množstvá, jeho výpoveď sa javí nevierohodná. Poškodenému nedržal ruku, čo uviedol aj obžalovaný U. C. v prípravnom konaní. Obžalovaný T. J. C. spáchanie skutku popiera, nebol s nimi v F. a jeho obranu potvrdzovala jeho družka aj svedkyňa D.. Navrhli vypočuť majiteľa bytového domu v N. republike, čomu vyšetrovatel ani súd nevyhoveli. Poškodený tento neopoznal, ani obžalovaného U. C., ktorého výpoveď nesvedčí o tom, že sa skutok stal. Namietal zákonnosť vykonanej rekognície, kde mal byť poškodený vyzvaný, aby opísal podozrivé osoby. Jeho opis osôb bol nedostatočný. Uvádzal, že jeden z podozrivých bol mladší, druhý mal čierne vlasy, jeden mal fúzy, neopisoval ich podľa výšky, váhy, farby očí, veku, znamienka. Výpoveď D. C., pôvodne zadržaného podozrivého, nie je relevantná, tento neskôr ako svedok odmietol vypovedať. Pri rekognícii vybrané osoby boli čiernovlasé, iba on mal vlasy na temene ostrihané aj z bokov hlavy a niektorý z nich bol zarastený, on nebol a len sám mal jazvu v blízkosti ľavého oka. Poškodený o jazvu nehovoril vo výpovedi pred rekogníciou, túto nemožno brať v úvahu. Tiež uvádzal, že poškodený menil výpovede, keď tvrdil, že len jeden z obžalovaných držal jeho peňaženku. Pokiaľ ide o jazvu na tvári, mala byť čerstvá v spánkovej oblasti na ľavej strane, on má jazvu blízko pravého oka, poranenie utrpel v detstve. Pri prvotnej výpovedi nebola žiadna jazva uvádzaná, nemala byť jediná fotografia s jazvou zaradená medzi fotografie. Stopa v peňaženke poškodeného je zmiešaná, nie je vhodná na individuálnu identifikáciu. Tvrdenie znalca, že nie je možné vylúčiť prítomnosť stôp obžalovaných U. C. a jeho, nešpecifikuje, že tieto stopy môžu patriť iba týmto obžalovaným. Namietal, že znalkyňa PhDr. Linda Katonová PhD. sa nezaoberala otázkou stavu poškodeného, že bol opitý, niečo požil, či to ovplyvňovalo kognitívne funkcie a aj vierohodnosť. Súčasne uviedol, že dôkazy nehodnotí znalec ale súd. Nie je dôkaz, že skutku sa dopustil obžalovaný T. J. C.. I keď sú pochybnosti o vierohodnosti výpovede družky T. J. C. a jej opatrovníčky, nemožno vyvodiť, či nebol v N. republike, pričom tohto ani poškodený neopoznal a niet zákonného dôkazu, ktorý by ho usvedčoval. Pokiaľ ide o odcudzené peniaze, poškodený uvádzal sumu 190 eur aj 200 eur, zrejme v dôsledku požitého alkoholu mal mať narušené kognitívne funkcie. Navrhol, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a), písm. b), písm. d), písm. e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súd I. stupňa na nové konanie a rozhodnutie.

Obžalovaný T. J. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na podanom odvolaní i jeho dôvodoch a nad ich rámec sa nechcel vyjadriť. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle návrhu jeho obhajkyne.

Obhajkyňa obžalovaného JUDr. Anna Kohajdová na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrvala na podanom odvolaní i jeho dôvodoch. Navrhla, aby krajský súd podľa § 321 Tr. por. napadnutý rozsudok zrušil v časti týkajúcej sa viny a trestu obžalovaného a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a obžalovaného oslobodil spod obžaloby.

Obžalovaný U. C. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trval na podanom odvolaní a jeho dôvodoch, ku ktorým nechcel nič uviesť. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa návrhu predneseného jeho obhajcom.

Obhajca obžalovaného Mgr. Miroslav Šulák na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu zotrval na písomných dôvodoch odvolania. Napadnutý rozsudok nepovažoval na vecne správny, zákonný a spravodlivý. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol v zmysle petitu uvedených v písomne podanom odvolaní.

Obžalovaný B. P. na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu trval na podanom odvolaní a nechce viac nič uviesť. Navrhol, aby odvolací súd rozhodol podľa návrhu jeho obhajcu, Obhajca obžalovaného JUDr. Tibor Šulák na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu žiadal vrátenie veci súdu I. stupňa z dôvodu doplnenia dokazovania vyžiadaním prvotnej výpovede poškodeného z polície v Štúrove - po podaní trestného oznámenia, zabezpečiť i výpoveď svedka - majiteľa domu, v ktorom prechodne býval obžalovaný T. J. C. v L. v N. republike.

Prokurátor krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že súd I. stupňa dospel na základe vykonaného dokazovania k správnym skutkovým zisteniam. Zistený skutkový stav správne právne posúdil. Pokiaľ ide o obžalovaných v 2) a 3) rade, týmto uložil tresty, ktoré sú v súlade so zákonom. Ohľadne obžalovaného v 1) rade zastáva názor, že tomuto nemal byť ukladaný súhrnný trest odňatia slobody, ale mal mu byť ukladaný samostatný nepodmienečný trest odňatia slobody, pretože skutok bol spáchaný až po právoplatnosti trestného rozkazu, ktorý je uvedený v bode 3) odpisu z registra trestov. Nebolo však podané odvolanie v neprospech obžalovaného, preto uvedené nemožno napraviť. Odvolania obžalovaných nepovažoval za dôvodné a tieto navrhol podľa § 319 Tr. por. zamietnuť.

Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaných odvolaní oprávnenými osobami - obžalovanými, nezistiac dôvody na postup v zmysle § 316 ods. 1, 3 Tr. por., preskúmal podľa § 317 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Neopomenul skúmať, či vec neobsahuje chyby odvolaním nevytýkané, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., rešpektujúc zásadu zákazu reformatio in peius, pretože odvolanie v neprospech obžalovaných podané nebolo. Daným postupom odvolací súd zistil, že podané odvolania nie sú dôvodné.

Odvolací súd postupom podľa citovaného ustanovenia zistil, že v konaní predchádzajúcom napadnutému rozsudku
- nedošlo k procesným chybám konania charakteru porušenia zákona v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por., ani k chybám, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 Tr. por.,
- v konaní pred súdom I. stupňa bolo vykonané dokazovanie za dodržania všetkých procesných práv obžalovaných, v súlade s tými zásadami kontradiktórneho procesu, ktoré boli prebraté do Trestného poriadku,
- v odôvodnení napadnutého rozsudku súd I. stupňa uviedol dostatočné právne úvahy, ktorými sa riadil pri zistení a ustálení skutkového stavu veci, hodnotení dôkazov, právnej kvalifikácie žalovaného skutku, úvahách o druhu a výmere trestu, vrátane špecifikácie poľahčujúcich a priťažujúcich okolností u jednotlivých obžalovaných.

Súd I. stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v rozsahu dôležitom pre trestné stíhanie poukázal na obsahy vo veci vykonaných dôkazov, obhajobné námietky obžalovaných, i voči zákonnosti dôkazov, ako aj na to, ako sa s nimi vysporiadal. Odvolací súd na dané úvahy súdu I. stupňa, ako na vecne správne a zákonné poukazuje.

Odvolacie námietky obžalovaných neboli dôvodné, tieto boli len opakovaním ich obhajoby prezentovanej na hlavnom pojednávaní.

Podľa názoru odvolacieho súdu vykonané dôkazy i obhajobu obžalovaných súd I. stupňa hodnotil v súlade s kritériami upravenými § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dospel k správne

záveru, že spáchanie žalovaného skutku spoločným konaním bolo obžalovaným v 1) až 3) rade spoľahlivo preukázané. Správne poukázal na výpoveď poškodeného L. J., ktorý podrobným spôsobom opísal priebeh skutkového deja v podstatných rysoch zhodne v prípravnom konaní ako aj na hlavnom pojednávaní.

Ohľadne námietok jednotlivých obžalovaných k vykonanej rekognícii odvolací súd poukazuje na právne úvahy a závery súdu I. stupňa. K danému dodáva, že poškodený bol vypočutý v prípravnom konaní, pred vykonanou rekogníciou i k opisu osôb - páchatelov, ktorí ho ponúkli na železničnej stanici v F. pervitínom a s ktorými sa následne presunul na odľahlé miesto od stanice pervitín užiť. Pri následných rekogníciách podľa fotografií, po predchádzajúcom opise páchatelov podľa postavy, oblečenia, črt tváre, poškodený ako páchatelov opoznal obžalovaných B. P. a U. C., ktorí boli vo vestibule železničnej stanice a následne sa zúčastnili na skutku - lúpeži. Okrem toho opoznal i osobu D. C., ktorý stál opodiaľ odľahlého miesta od stanice a nič nerobil. I obžalovaný U. C. potvrdil prítomnosť D. C. na danom mieste.

Ohľadne štvrtej osoby, ktorá sa na skutku zúčastnila poškodený uvádzal, že mala na tvári rúško. Pri rekognícii si nebol istý, napokon označil T. B. s tým, že táto osoba sa podobá na osobu, ktorá bola prítomná vo vestibule stanice a potom aj pri skutku.

Poškodený tiež uviedol, že mal pred skutkom pri sebe peňaženku, v nej mal 200 eur v 10 eurových bankovkách a 10 ks gastrolístkov, každý v hodnote 3,83 eur. Okrem toho mal vo vreckách kabáta dva mobilné telefóny, každý v jednom vrecku. Zo sumy 200 eur zaplatil 10 eur za drogy, teda v peňaženke mu zostalo 190 eur.

Skutočnosť, že obžalovaní U. C. a B. P. sa nachádzali na mieste činu na železničnej stanici v meste F. a následne odišli s poškodeným opodiaľ stanice, preukazuje i výpoveď obžalovaného U. C. z prípravného konania.

I keď obžalovaný T. J. C. spáchanie skutku popieral, svoju obhajobu založil na tvrdení, že sa nenachádzal na území Slovenskej republiky, ale v Českej republike, táto bola vyvrátená vykonaným dokazovaním. Obžalovaný okrem svojho tvrdenia však žiadnym spôsobom nevedel preukázať, že by v inkriminovanom čase vycestoval z územia Slovenskej republiky, pričom o čase svojho odchodu do Českej republiky a jeho návratu na územie Slovenskej republiky vypovedal rozporne. Ako poukázal súd I. stupňa, svoje obhajobné argumenty prispôboval vykonaným dôkazom. Dokazovanie v rámci súdneho konania nepreukázalo, že by mal obžalovaný T. J. C. registrovaný prechod cez štátnu hranicu v systéme eHranica, pričom obhajobu obžalovaného v tom smere, že pri ceste nemal pri sebe doklady totožnosti, cestoval bez platného cestovného lístka a danej povinnej evidencie bola účelová. K tejto dokazovanej skutočnosti rozporne vypovedala tiež svedkyňa D. Y. - priateľka obžalovaného, čo sa prejavilo počas jej výsluchu na hlavnom pojednávaní. Obžalovaný T. J. C. do jej výsluchu neoprávnenne zasahoval, našepkával jej, vulgárne sa k nej správal aj napriek upozorneniam súdu I. stupňa, až svedkyňa danú situáciu neustála a sama opustila hlavné pojednávanie. Výpoveď svedkyne D. Y. preto nemožno hodnotiť ako nevierohodnú a rovnako tak ani svedkyne J. D., ktorej výpoveď bola vyvrátená inými vykonanými dôkazmi, na ktoré poukázal súd I. stupňa.

Pokiaľ ide o listinu podpísanú obyvateľmi bytového domu, v ktorom v meste L. v N. republike mal prechodný pobyt obžalovaný T. J. C., ani túto nemožno považovať za preukaznú, vzhľadom na okolnosti, za ktorých bola daná listina spísaná (strana 9 napadnutého rozsudku) a súčasne obsah listu T.U. (čl. 957), jedného z obyvateľov bytového domu v meste L.. I keď tento podpísal uvedenú listinu, ktorá mala potvrdzovať, že obžalovaný T. J. C. sa mal v čase skutku nachádzať v N. republike, následne súdu oznámil, že dané osoby - rómov žijúcich v dome nepozná. Z uvedeného je nepochybné, že daná listina bola vytvorená s cieľom zbavenia obžalovaného T. J. C. trestnej zodpovednosti osobami, ktoré danú listinu zabezpečili a následne predložili súdu.

Súd I. stupňa zákonným spôsobom vyhodnotil aj znalecký posudok RNDr. Ivana Lehockého, PhD. doplnený výpoveďou znalca na hlavnom pojednávaní, z ktorého jednoznačne vyplýva, že na skúmanej peňaženke poškodeného, okrem zistenia jeho znakov DNA boli zistené aj znaky DNA obžalovaných T. J. C., U. C. a B. P. Znalec zároveň vylúčil prenos DNA obžalovaného T. J. C. podaním jeho ruky na iné osoby v takom časovom odstupe, ako vypovedali obžalovaní. Ani podľa názoru odvolacieho súdu nie je možné žiadnym iným logickým spôsobom vyvodiť možnosť prenosu DNA obžalovaného T. J. C. na skúmaný predmet, než to ustálil súd I. stupňa. Z týchto dôvodov jeho obhajoba nebola účinná, a to aj s poukazom na svedeckú výpoveď poškodeného, ktorý vylúčil, že by bol pred skutkom v

kontakty s obžalovanými, nenachádzal sa v Q., kde sa mal podľa svojich tvrdení pred skutkom nachádzať obžalovaný T. J. C..

Pokiaľ ide o závery znaleckého posudku z odboru psychológie doplnený výpoveďou znalkyne na hlavnom pojednávaní, z uvedeného nemožno vyvodiť tie závery, na ktoré poukazovali jednotliví obžalovaní. Podľa záverov znalkyne poškodený je schopný správne vnímať prežité udalosti, správne ich reprodukovať, pričom drobné odlišnosti vo viacerých jeho výpovediach je potrebné pripisovať odstup času od spáchaného skutku. Obsah svedeckej výpovede poškodeného je potrebné hodnotiť aj s ohľadom na okolnosti prípadu, keďže sa vo večerných hodinách nachádzal v sprievode viacerých osôb na odľahlom mieste železničnej stanice za účelom požitia pervitínu. Z výpovede poškodeného bola zrejماً obava z osôb páchatel'ov, čo sa prejavilo i v záveroch znalkyne a súčasne neuniklo ani pozornosti súdu I. stupňa pri výsluchu poškodeného.

Odvolačie námietky obžalovaného U. C. neboli dôvodné. Poškodený tohto jednoznačne opoznal ako páchatel'a skutku v prípravnom konaní. Na zákonnosť rekognície vykonanej v prípravnom konaní nemá vplyv, pokiaľ súd I. stupňa dotazoval poškodeného na osoby obžalovaných a overoval jeho predošlú výpoveď.

Pokiaľ obžalovaný B. P. namietal, že poškodený bol v čase spáchania skutku pod vplyvom alkoholu, vykonaným dokazovaním nebolo zistené, že by množstvo alkoholu - čaj s hruškou jeden poldecí pohár mal vplyv na jeho schopnosť reprodukovať prežité udalosti. Navyše to boli práve obžalovaní U. C. a B. P., ktorí poškodenému ponúkli vo vestibule železničnej stanice „látku vo fajke“.

Na margo ďalších obhajobných námietok, ktorými obžalovaný B. P. spochybňoval svoje zavinenie odvolací súd uvádza, že súhrn všetkých vo veci vykonaných dôkazov, na ktoré poukázal súd I. stupňa, jednoznačne preukazuje, že to boli práve obžalovaní v 1) až 3) rade, ktorí sa spoločným konaním dopustili konania opísaného vo výroku o vine napadnutého rozsudku. V ostatnej časti odvolací súd poukazuje na horeuvedené právne úvahy a tiež právne úvahy a závery súdu I. stupňa v napadnutom rozsudku.

Odvolačí súd nezistil ani porušenie práv obžalovaných v 1) až 3) rade v konaní prechádzajúcom napadnutému rozsudku tak, ako sú upravené v § 34 Tr. por., vrátane práva na obhajobu i zásad kontradiktórneho trestného konania, ktoré je založené na zásade rovnosti strán v konaní pred súdom.

Súd I. stupňa konanie obžalovaných správne právne kvalifikoval, pretože svojim konaním opísaným vo výroku o vine napadnutého rozsudku naplnili všetky formálne znaky zločinu lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20 Tr. zák. k § 188 ods. 1 Tr. zák., keď spoločným konaním proti inému použili násilie v úmysle zmocniť sa cudzej veci. Obžalovaný B. P. mimo toho opätovne spáchal zločin, keďže už bol skôr odsúdený za zločin, ako správne poukázal súd I. stupňa na strane 20 napadnutého rozsudku (§ 38 ods. 5 Tr. zák.).

Súd I. pri úvahách o druhu a výmere trestu nepochybil, keď pri ukladaní trestov u jednotlivých obžalovaných vychádzal z trestnej sadzby upravenej § 188 ods. 1 Tr. zák., t.j. 3 roky až 8 rokov. Je však potrebné prisvedčiť vyjadreniu prokurátora krajskej prokuratúry prezentovanom na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, že u obžalovaného T. J. C. neboli splnené zákonné podmienky pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák., pretože prejednávany skutok spáchal až potom, ako mu bol dňa 22.10.2021 doručený trestný rozkaz Okresného súdu Galanta vo veci vedenej pod sp. zn. 0T/258/2021 za prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. g) Tr. zák. Z tohto zistenia vyplýva záver, že sa nejedná o súbeh daných dvoch trestných činov, ako to nesprávne vyhodnotil súd I. stupňa, ale sa jedná o recidívu a v takom prípade mal byť ukladaný za prejednávany zločin lúpeže samostatný trest. Keďže prokurátor okresnej prokuratúry proti napadnutému rozsudku v neprospech obžalovaného v časti uloženého trestu odvolanie nepodal, odvolací súd nemal zákonný podklad dané pochybenie, ktoré bolo v prospech obžalovaného, napraviť.

Súhrnný trest odňatia slobody uložený obžalovanému T. J. C. na samej spodnej hranici upravenej sadzby nemožno považovať za neprimeraný.

Pokiaľ ide o obžalovaného U. C., u tohto súdu I. stupňa správne zistil splnenie zákonných podmienok pre ukládanie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Tr. zák. podľa zásad uvedených v § 41 ods. 2 Tr. zák., pretože prejednávany skutok spáchal skôr, ako bol dňa 02.06.2022 vyhlásený rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 2T/7/2022 pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods.

2 písm. a) Tr. zák. a iné, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Nitre zo dňa 11.10.2022. sp. zn. 1To/80/2022, za ktorý mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a na jeho výkon bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, ktorý trest obžalovaný aktuálne vykonáva.

S ohľadom na osobu obžalovaného a zákonné kritériá, z ktorých súd I. stupňa pri ukladaní trestu vychádzal, možno považovať trest uložený mu na samej spodnej hranici zvýšenej trestnej sadzby skôr za mierny.

U obžalovaného B. P. súd I. stupňa správne zistil splnenie zákonných podmienok pre ukládanie trestu postupom podľa § 38 ods. 5 Tr. zák., pretože skutok spáchal napriek tomu, že už bol za iný zločin - zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Tr. zák. v spolupáchateľstve podľa § 20 Tr. zák. odsúdený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 06.08.2020, sp. zn. 2T/6/2020, a bol mu uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu. Prejednávaný skutok spáchal obžalovaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia, ktorá podľa § 50 ods. 4 Tr. zák. neplynie počas výkonu trestu odňatia slobody a ani počas výkonu väzby. Z tohto dôvodu bolo možné na dané odsúdenie prihliadnuť.

Zaradenie obžalovaných na výkon uložených trestov odňatia slobody zodpovedá zákonným kritériám uvedeným v § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák.

Uložené tresty aj podľa názoru odvolacieho súdu zodpovedajú všetkým okolnostiam prípadu, osobám páchatel'ov, dobe od spáchania trestného činu i dobe, po ktorú sa viedlo trestné stíhanie. Zároveň sú primerané a schopné splniť funkciu ochrany spoločnosti i prevencie (individuálnej i generálnej) a vyjadrujú morálne odsúdenie páchatel'ov spoločnosťou.

Odvolací súd má však výhrady k výroku o náhrade škody napadnutého rozsudku. Súd I. stupňa pochybil, keď obžalovaným v 1) až 3) rade neuložil povinnosť spoločne a nerozdielne uhradiť poškodenému škodu vo výške ustálenej vo výroku o vine napadnutého rozsudku, ktorú považoval za preukázanú avšak v rozpore so svojim právnym záverom v odôvodnení výroku o náhrade škody spochybňoval tieto svoje závery konštatovaním, že nebolo preukázané, že poškodený v čase skutku disponoval sumou 190 eur a stravnými lístkami a ani nepredložil žiaden doklad preukazujúci hodnotu mobilných telefónov.

Keďže poškodený a ani prokurátor odvolanie proti výroku o náhrade škody v neprospech obžalovaných nepodali, odvolací súd nemal zákonný podklad na zmenu daného výroku v prospech poškodeného, ktorému mal byť priznaný nárok na náhradu škody v sume, ktorú považoval súd I. stupňa za preukázanú a ustálenú vo výroku o vine a v tomto rozsahu aj uplatnenú poškodeným do skončenia vyšetrovania.

S poukazom na uvedené, odvolací súd nezistiac žiadne dôvody na zmenu napadnutého rozsudku v rozsahu podaných odvolaní ani dôvodov podľa § 371 Tr. por., odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietol podľa 319 Tr. por.

Výrok tohto uznesenia bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.